

eius argumentis à Posidonio responsum est, ut suis locis intelligetur. De principiis igitur hæcenus, propositiones sequuntur. Propositio est Euclidi dubia & incerta sententia, quæ aliunde fidem suæ veritatis & approbationem requirit. In omni autem propositione Proclus quinque ait esse, præter ipsam propositionem *ἐκ θεοῦ, στοιχειῶν καὶ κατασκευῶν, ἀπόδειξις, συμπέρασμα*, expositionem, definitionem, constructionem, demonstrationem, complexionem, de quibus tertio libro ante dictum est. Propositiones autem ad verbum hic frustra non repetam, nisi quoad erit necessarium. Licebit eas in Euclidis vel in nostra geometria legere, uti propositæ sunt.

1 *Super datam rectam finitam triangulum æquilaterum constituere.* Proclus hic putat ex causis demonstrationem: quomodo inquam? Duæ enim rectæ datæ æquantes & connectentes ipsæ sibi conterminæ quærebantur, & inventæ sunt peripheriarum auxilio, in quibus radii comprehensi illæ ipsæ rectæ sunt quæ quærebantur, & peripheriarum concursus est concursus ipsorum. Itaque causa est hic quædam, sed generalis & minime propria, neque quæstio est quamobrem? neque proprietas de subiecto: ut *ἀπόδειξις* Aristotelea dici possit, qualem Proclus videretur hic demonstrationem facere. Duo autem reliqua latera æqualia multo promptius invenirentur applicatione datæ rectæ, vel regulæ comparatione, per illa scilicet principia. Quæ inter se conveniunt. Et quæ eidem æqualia, sed concursus in abaco non pateret. Tum verò quamobrem Euclides præcipuam figuræ hujus fabricam dedit? Duarum enim figurarum planarum totis elementis fabricæ demonstrantur, trianguli æquilateri, & quadrati: Reliquorum generum tam multorum fabrica specialis ab Euclide nulla demonstratur: oblongum, rhombus, rhomboides, trapezium, multilatera, circulus ipse problema suæ fabricæ nullum habent. Quid igitur? utrum æquilateri trianguli proprietas quædam est præcipua, ut ei quoque problemate præcipuo esset opus (postea dicit Proclus ad quadragesimam sextam, ex æquilateris fieri mundanas figuras, sed tum respondebitur Proclo). Causa verò videtur Euclidi fuisse, quod in plerisque postea propositionibus ut 9. 10. 11. sit opus triangulo æquilatero: ut 16 p 4. Verum quæcunque trianguli æquilateri est utilitas, eam ipsam & multo ampliorem 22 p 1 præstabit. Est enim ad istam generalis: imo 9. 10. 11. p. 1. absque ulla trianguli ope expediri possunt, ut à nobis in geometria. Itaque in prima propositione protinus *καὶ ἄλλα ποῦν* videmus ab Euclide nihil curari, tantum abest ut ullum demonstrationis Aristoteleæ exemplum possit hinc assumi. Et tamen id tanto mirabilius quod 22 p 1 demonstraretur iisdem plane principiis quibus hæc ostenditur. Hæc igitur in Euclidis propositionibus protinus hystorologia deprehenditur. Quinetiam fabrica hæc *διὰ γεωμετρίων* scholasticorum tantum causa videtur inventa, non ad usum quenquam geometricum extra scholasticum pulverem. Nam si arbores in variis sylvis dissipatæ mihi quærendæ sint unde triangula moles aliqua machinanda sit, nihil proderit hoc problema. Et diagrammata ipsa in abaco per æquicrurum commodius fiunt, quam per æquilaterum, & sic 12 p 1 Theon æquicruro potius utitur. Æquicrurum autem super datam constituitur semel aucto vel minuto circini intervallo, ut varium utrinque variato. Atque hæc de prima propositione dicta sint: Zeno Sidonius etiam positus antecedentibus principiis, conclusio-